

туй врѣме „Право“ и „Македония“ бѣше принципиаленъ : за пожизнеността или изборността на бѣлг. Екзархъ. „Право“ поддържаше пожизнеността — „Мак.“ изборността. „Македония“ въ туй врѣме прѣплиташе името на Илар. Макариополски, като служеше въ това врѣме на ония, които твърдѣхъ, че ако той бѣде избранъ за екзархъ, както му се падаше, той както мислѣхъ, не ще залѣга твърдѣ за бѣлгарскитѣ интереси. Напрасно и на нищо неосновано подозрѣние!

Прѣди 1871 год. кога засѣдаваше Съборътъ, въ „Право“ писа твърдѣ дълги статии Оджаковъ; такива бѣхъ: статиитѣ му за сѣдалището на бѣлгар. екзархатъ, продължавани въ нѣколко броя; Кратко изложение на каноническото право; пакъ за мѣняемостта и пожизнеността на Екзарха, България и Цариградъ, борба за сѣдалището на бѣлгарския екзархъ. Въ послѣдната статия особно Оджаковъ поддържаше, че Бѣлгарския народъ трѣбва да тежиѣ кѣдѣ България и специално кѣдѣ Търново, че бѣлгарския екзархъ трѣбва да бѣде въ България.

Въ това врѣме Т. Икономовъ става единъ отъ редакторитѣ на „Турция“ и особно е интересна прѣпирнята, която се води между него и „Право“ по статията „Мъртвото и живото“ на земята въ която статия бѣ зачекнхъ въпроса какво нѣщо, е челоуѣческата душа (в. „Турция“ бр. 35, 1871 г. и „Право“ 1871, 33 — 38 бр.)

„Право“ се бори съ доблестъ противъ промѣняванъето на фирмана въ врѣмето на Халилъ Шерифъ Паша и защитава екзархията тѣй както си бѣше. Това бѣше слѣдъ паданието отъ везирския прѣстолъ на Митхатъ Паша (наслѣдникъ Махмудовъ). Борбата на „Право“ бѣше изражение на народното настроение.

По този начинъ „Право“ и единомишленицитѣ му дадохъ куражъ на Н. Блаженство да се държи яко о фирмана, безъ да се гледа на схизмата, която прогласихъ Гърцитѣ противъ насъ. „Право“ поддържаше, че православната черкова трѣбва да игнорира схизмата, като се счита частъ отъ всеобщата православна черкова. При това то поддържаше че трѣбва, отъ какъ въ 1873 год. се назначихъ владици за всички епархии по чл. 10 отъ фирмана, да гледами да се сдобиемъ съ таквизъ и за онѣзи епархии, въ които имаше да ставатъ истилами, да гледами да уредимъ и утвърдимъ окончателно екзархията си.

Въ края на 1873 год. се урежда Екзархията йоще съ това, че Великий везиръ Рашидъ-Паша прѣдложи да дѣй-